

הסגידה למסורת – האמונה ש"האמת" התגלתה בעבר הרחוק לקדמונים ונשכחה בימינו, ולכן כיום אין טעם בלמידה חדשה אלא רק בפרשנות של טקסטים עתיקים. אקו מצביע על כך שההוגים העיקריים של תנועות פשיסטיות שילבו אמונות מיסטיות עם מיתוסים דתיים של הלאומים שלהם.

דחיית המודרנה – בטענה שהערכים המודרניים וההומניסטיים שנוצרו בעידן הנאורות סותרים את הערכים הרוחניים המסורתיים.

האדרה של פעולה לשם הפעולה – האמונה שפעולה היא דבר יפה בפני עצמו, בעיקר כשהיא באה ללא מחשבה או התלבטות. המחשבה נתפסת כ"לא גברית", ומכאן נובע זלזול באינטלקטואלים ובאקדמיה. ההוגים הפשיסטים עסקו בעיקר בתקיפה של התרבות המודרנית ושל אינטלקטואלים ליברלים, בטענה שהם פוגעים בערכים מסורתיים.

אי הסכמה היא בגידה – הפשיזם אינו מסוגל לסבול ביקורת אנליטית. "הרוח הביקורתית יוצרת הבדלות, והבדלה היא סממן של המודרניזם. התרבות המודרנית והקהילה המדעית מהללים את המחלוקת כדרך לשפר את הידע".

פחד מהבדלים – מחלוקת היא סימן של מגוון, ואילו הפשיזם מחפש אחידות וקונצנזוס באמצעות ניצול לרעה של הפחד הטבעי מהבדלים. ההתנגדות ל"פולשים" היא סממן ראשוני של תנועות פשיסטיות, ולפיכך הפשיזם הוא גזעני במהותו.

פנייה לתסכול אישי או חברתי – הפשיזם פונה למעמדות מתוסכלים, שמרגישים השפלה פוליטית או נמצאים במשבר כלכלי.

אובססיה לקונספירציות – הציבור צריך לחוש שהוא נמצא תחת מצור של אויבים מבחוץ ומבפנים. במובן זה, היהודים היוו דמות-אויב מושלמת עבור התנועות הפשיסטיות במאה ה-20, בהיותם "בפנים" ו"בחוץ" בעת ובעונה אחת.

האויב הוא חזק וחלש בו-זמנית – הציבור צריך לחוש שהאויב הוא עשיר במיוחד, חזק במיוחד או מתוחכם במיוחד, אך במקביל להאמין שהוא מסוגל להביס את האויב לחלוטין. באמצעות שינוי מתמיד של המיקוד הרטורי, האויב מתואר פעם כחזק מדי ופעם כחלש מדי.

פציפיזם הוא שיתוף פעולה עם האויב – פציפיזם הוא דבר רע מפני שהחיים הם מלחמה מתמדת, עד "מלחמת יום הדין" שאחריה יבוא עידן של שלום נצחי. לפי אקו, אף מנהיג פשיסטי לא הצליח לפתור את הסתירה בין ההבטחה לעידן של שלום נצחי ובין האמונה במלחמה תמידית.

בוז לחלשים – הפשיזם זקוק לאליטיזם עממי: האזרחים שייכים לעם הכי טוב בעולם, חברי התנועה הם הטובים ביותר מבין האזרחים, וכל אזרח יכול (או צריך) להצטרף כחבר בתנועה. התוצאה היא היררכיה כמו-צבאית, בה כל שכבת פיקוד בזה לשכבה שמתחתיה.

כולם מחונכים להיות גיבורים – במיתולוגיות רגילות הגיבור הוא יוצא דופן, אך באידאולוגיה הפשיסטית הגבורה היא הנורמה. פולחן הגבורה מקושר בקפדנות לפולחן המוות: הגיבור הפשיסטי מיחל למוות הרואי כתגמול הטוב ביותר על חיים של גבורה.

מאצ'ואיזם וחיבה לכלי נשק – (אקו מגדיר מאצ'ואיזם כהתנשאות על נשים וכגינוי חסר סבלנות של כל התנהגות מינית שאינה סטנדרטית, החל מהתנזרות ועד הומוסקסואליות). היות שחיים של מלחמה תמידית וגבורה הם קשים, הפשיסט מעביר את רצונו בעוצמה לתחומים מיניים. היות שגם מיניות היא משחק מורכב, הוא נוטה לשחק עם כלי נשק כתחליף לפאלוס.

פופוליזם סלקטיבי – היחיד איננו אינדיבידואל בעל זכויות, אלא רק חלק מ"העם", שנתפש כישות מונוליתית שמבטאת את הרצון המשותף. היות שבלתי אפשרי שלקבוצה גדולה של אנשים יהיה רצון משותף, המנהיג מעמיד פנים שהוא זה שמפרש את רצון העם. מסיבה זו הפשיזם יציג את הפרלמנט כ"רקוב".

שיחדש – ג'ורג' אורוול המציא את המונח "שיחדש" בספרו 1984, כשפה הרשמית של הדיקטטורה הסוציאליסטית המתוארת בו. ספרי הלימוד של הנאצים ושל הפשיסטים באיטליה נכתבו בשפה דלה ובדקדוק בסיסי, במטרה להגביל את כלי החשיבה הביקורתית של התלמידים. לפי אקו, עלינו לדעת לזהות סוגים נוספים של שיחדש.